

mark. Det er usselt, men det er altså også dumt, for øget fattigdom skaber øget social urø. Fundamentalisme, nationalisme, fascisme og andre reaktionære ideologier vokser sig netop stærke, når mennesker ikke kan se nogen alternative udviklingsmuligheder.

Derfor har vi i Enhedslisten stillet en række ændringsforslag, som både ville kunne være med til at løse nogle af de helt grundlæggende sundhedsproblemer i mange lande i Afrika, f.eks. mangelen på rent vand, og som også giver støtte til udvikling af de folkelige organisationer, som kan sikre menneskerettigheder og udvikling af holdbare demokratiske strukturer i ulandene.

Hvad gør regeringen? Ja, med særlig nidkærlighed rammer man den støtte, der går til opbygning af fagforeninger og folkelige organisationer, som ellers kunne have været med til at danne baggrund for en god og sund og demokratisk udvikling, sådan som vi også har set det herhjemme.

Konsekvensen er fuldstændig klar: Fattigdommen vokser, demokratiet og menneskerettighederne svækkes, og regeringens eneste undskyldning er, at de andre lande heller ikke betaler mere. Jamen altså det lyder jo som børnehavepædagogik. Når Peter er dum, så må jeg også godt være dum. Sådan er regeringens retorik på det her område. Jeg mener, det er en yderst farlig måde at føre international politik på.

Ét sted er regeringen ikke smålig, og det er over for vennerne. Når det kommer frem, at de store multinationale selskaber ikke helt får fortalt skattemyndighederne hele sandheden, ja, så er regeringens svar ikke straf. Nej, her er der mere brug for oplysning, mener skatteministeren. Når man har rigtig, rigtig mange penge i det her samfund, så er skattebetaling ikke et spørgsmål om den lovgivning, der vedtages i Folketinget, men resultat af en forhandling mellem økonomiministeren og A.P. Møllers håndgangne mænd.

For de rigeste husejere letter man skatten markant og forbedrer deres muligheder for at omsætte husets værdi i forbrug. Afdragsfri lån er for de mennesker ikke bare en god måde at låne penge på. Kombineret på den rigtige måde med pensionsopsparing er det faktisk en effektiv måde at få snabelen ned i statskassen på. Og det vil jo selvfølgelig til enhver tid være på bekostning af velfærdsydelse.

Enhedslisten har gennem sine ændringsforslag til finansloven dokumenteret, hvordan et

angreb på de her privilegier blandt de rigeste og blandt de store firmaer vil give masser af penge til mere velfærd, vil give masser af penge til bedre miljø, til mere demokrati og til langt bedre udfoldelsesmuligheder for menneskene i Danmark.

Det er den vej, vi vil i Enhedslisten, og vi så gerne, at regeringen tog ved lære af det.

Jann Sjørnsen (KD):

Vi har jo allerede i forbindelse med førstebehandlingen af finanslovsforslaget haft lejlighed til at udtrykke vores principielle holdninger til selve forslaget, og vi vil i næste uge få lejlighed til igen at komme med nogle principielle betragtninger til det forslag, der måtte foreligge efter afstemningerne herom, jeg havde nær sagt, forhåbentlig ikke alt for længe.

Jeg skal derfor forsøge at forholde mig til de ændringsforslag, der er stillet primært af finansministeren, og så også de ændringsforslag, som Kristendemokraterne selv har stillet, selv om det jo kan være lidt svært ikke at komme med noget, der tangerer noget, der enten har været sagt ved en tidligere behandling, eller som måske bliver sagt igen i næste uge, men det er en anden sag.

Jeg må dog indledningsvis alligevel tilkendegive i forhold til de synspunkter, som også kommer til udtryk i finanslovaftalerne omkring regeringens overordnede økonomiske politik og specielt finanspolitikken, at vi deler de bekymringer, som bl.a. økonomer kommet frem med her i de seneste dage, ikke mindst vismændene, der giver udtryk for, at regeringens finanspolitik knap nok er holdbar.

Kl. 22.25

Jeg vil også indledningsvis fastslå, at hvis man ser lidt tilbage på selve forhandlingsforløbet, så har regeringen med den måde, som man har valgt at finansiere de forskellige delaftaler på, i virkeligheden spændt ben for, at man kunne have lavet bredere aftaler, der også havde inkluderet Kristendemokraterne, end man har fået, om end det dog for vores partis vedkommende blev til enkelte aftaler med regeringen.

Det sidste nævner jeg, fordi jeg især på et område, som der jo så også er stillet ændringsforslag på fra regeringens side, nemlig når det gælder forliget omkring politiet, rent faktisk tror, at man kunne have nået et langt bredere forlig, end man rent faktisk fik. Havde det ikke været for finansieringen, så tror jeg Kristendemokraterne havde været med, for vi finder mange af de elementer, som er i det indgåede politiforlig; gan-